

Приложение №

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието*
(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Министерство на правосъдието	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Семейния кодекс
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 01.01.2020 г. – 30.06.2020 г.	Дата: 11.03.2020 г.
Контакт за въпроси: Донка Аврамова Силвия Соколова	Телефон: 02/ 92 37 341 02/ 92 37 410

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна

1. Предлагащите промени в Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (ЗИД на СК) в глава шеста „Произход“ от Семейния кодекс касаят оспорването на бащинство и припознаването. Те са обусловени от необходимостта от изпълнение на решенията на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ, Съда), постановени по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08) и имат за цел отстраняване на констатирано непълно съответствие на действащите норми в Семейния кодекс с чл. 8 (право на зачитане на личния и семейния живот) от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС, Конвенцията).

Съгласно чл. 46 КЗПЧОС влезлите в сила решения на ЕСПЧ имат задължителна сила спрямо държавата ответник, като същата следва да предприеме индивидуални и общи мерки, необходими за тяхното изпълнение. Общите мерки следва да предотвратят настъпването на нови нарушения, идентични на вече констатираните такива. Необходимостта от предприемане на мерки произтича също така и от общото изискване на международното публично право, че страните по договор като Конвенцията имат задължение да осигурят съответствието на правото и практиката им с този договор.

2. С оглед на практиката по оспорване на бащинството, се налага и необходимостта от прецизиране на разпоредбата на чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс, която определя субекта и срока на оспорване на бащинството. Прецизирането на разпоредбата на чл. 62, ал. 4 е продиктувано от необходимостта от съобразяване на нормата със съдебната практика (Тълкувателно решение № 2 от 5 февруари 2015 г. по тълк. д. № 2/2014 г. на Общото събрание на Гражданската колегия (ОСГК) на Върховния касационен съд) и отчитане на обстоятелството, че характерът на иска е личен за детето и то може да го упражнява самостоятелно едва след навършването на 14-годишна възраст.

В тази връзка са идентифицирани следните проблеми/рискове:

1.1. В решението по делото „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08) е установено нарушение на чл. 8 от Конвенцията, тъй като жалбоподателят не е имал правната възможност да оспори презумпцията за бащинство.

- ✓ Предмет на правния спор пред българските съдилища е предявен иск с правно основание чл. 33, ал. 1 СК (отм.) от бившия съпруг на майката, който е активно легитимиран да оспори бащинството в едногодишен срок от узнаване на раждането. Жалбоподателят твърди, че едва след разтрогването на брака си с майката на детето или три години след раждането е научил, че той не е биологичният баща на роденото по време на брака им дете. Направените ДНК тестове доказвали, че детето не произхожда от него. Съдилищата, в рамките на триинстационен съдебен процес, отхвърлят исковата претенция на жалбоподателя като недопустима, с мотива, че искът е предявен след изтичане на предвидения преклузивен срок.
- ✓ Съдът разглежда въпроса дали отказът на националните съдилища да разгледат по същество заведения иск, позовавайки се на приложимото право, е „необходим в едно демократично общество“.
- ✓ Съдът посочва, че приложимата законова уредба на разглежданите обществени отношения може и да е подходящо средство за осигуряване на справедлив баланс, обаче изключително стриктното прилагане на предвидения в разпоредбата на чл. 33, ал. 1 СК (отм.) срок, чийто начален момент започва да тече от раждането на детето, а не от момента, в който жалбоподателят научава, че най-вероятно той не е баща на детето, не предоставя пропорционален баланс на конкуриращите се интереси на спорещите страни. Съдът приема, че макар и законовата регламентация, предвиждаща ограничение във времето за предявяване на иск по чл. 33, ал. 1 СК (отм.), да не е лишена от разумно основание или произволна, то не може да се счете за пропорционална предвид особените интереси, които са заложи, както и стриктният подход при нейното прилагане.
- ✓ Съдът изрично отбелязва, че по разглежданата жалба жалбоподателят се е снабдил и с научни доказателства, удостоверяващи с висока степен на точност липсата на биологична връзка с детето, но предявеният от него иск не е бил разгледан по същество, което осуетява възможността да бъде проучена тяхната доказателствена стойност. Освен това стриктното прилагане на законовия срок преняства разглеждането на делото от националния съд и извършването на преценка на интересите на засегнатите страни, наред с водещия интерес на детето. Съдът се позовава на своя практика по предходни дела, по които липсата на разглеждане на индивидуалното положение на жалбоподателя се явява проблематично в хода на вземане на решение от националните власти (*Shofman v. Russia*, № 74826/01, § 43, *Rózański v. Poland*, № 55339/00, § 77).
- ✓ Според заключенията на Съда невъзможността да бъде разгледан искът на жалбоподателя, както и да бъде съобразено индивидуалното му положение е непропорционална намеса, несъответстваща на преследваната легитимна цел и обосновава нарушение на чл. 8 от Конвенцията.

1.2. По решението на Съда, постановено по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) е установено нарушение на чл. 8 (право на зачитане на личния и семейния живот) от Конвенцията.

- ✓ В основата на спора по горепосоченото дело е отхвърлянето от българските съдилища като недопустими на исковете, предявени от двамата жалбоподатели за оспорване на извършено спрямо деца, по отношение на които те твърдят биологично бащинство, припознаване и респективно установяване на действителния им произход.
- ✓ В тази връзка Съдът е приел, че вътрешното законодателство не предвижда правната възможност предполагаемият биологичен баща на дете, чийто произход вече е бил установен чрез припознаване, да го оспори директно и да установи собственото си бащинство. Съдът констатира, че националните съдилища отхвърлят предявените искове само с мотива, че жалбоподателите (респективно ищци в националното производство) нямат процесуална легитимация да завеждат иск за оспорване на припознаване, както и че децата вече имат установен произход, без да разгледат индивидуалното положение на всеки един от заинтересованите лица, в т.ч. детето, майката, законния баща и предполагаемия баща.
- ✓ Според практиката на Съда абсолютната невъзможност за предполагаемия биологичен баща да установи своето бащинство с единствения аргумент, че вече друг мъж е припознал детето, не съответства на изискванията на разпоредбата на чл. 8 от Конвенцията.
- ✓ Според заключенията на Съда невъзможността на жалбоподателите да оспорят установения произход и да докажат собственото си бащинство води до нарушение на чл. 8 от Конвенцията. Следователно налице е необходимост в националното законодателство да бъде предвидена правната възможност всяко трето лице, имащо правен интерес, да може да оспори припознаването и да докаже собственото си бащинство.

2. 1. Съгласно действащата разпоредба на чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс, детето може да оспори бащинството до навършване на една година от пълнолетието. Практиката показва, че сега съществуващата норма предоставя възможност упражняването на това право, което е толкова съществено за детето, да бъде осъществено чрез законен представител на малолетно дете, тъй като то не може да вземе самостоятелно решение за това дали да предяви иска. Съдебната практика (Тълкувателно решение № 2 от 5 февруари 2015 г. по тълк. д. № 2/2014 г. на ОСГК на Върховния касационен съд) приема за правилно, че срокът за предявяване на иска по чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс започва да тече от навършване на пълнолетие и е недопустимо малолетно дете да води този иск чрез законния си представител.

Прецизирането на разпоредбата на чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс е продиктувано както от характера на иска, който е личен за детето, така и от възможността да бъде упражнен като такъв самостоятелно едва след навършването на 14-годишна възраст. Предложението е в съответствие и с Тълкувателно решение № 2 от 5 февруари 2015 г. по тълк. д. № 2/2014 г. на ОСГК на Върховния касационен съд.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Необходими са законодателни изменения за решаване на констатираните в т. 1.1 проблеми.

Не е възможно проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е правена последваща оценка на въздействието на Семейния кодекс.

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Предлаганите изменения и допълнения в Семейния кодекс имат за цел да усъвършенстват законовата уредба в следните основни направления:

2.1. Привеждане в съответствие на действащите норми относно припознаването и оспорването на бащинство с правото на зачитане на личния и семейния живот, съгласно чл. 8 от КЗПЧОС и изпълнение на решенията на ЕСПЧ, постановени по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08):

- ✓ Разширяване на възможностите за оспорване на презумпцията за бащинство от физически лица, които имат правен интерес и необходимост за това;
- ✓ Разширяване на възможностите за оспорване на припознаването преди и след извършването му;
- ✓ Създаване на законови предпоставки за ограничаване на използването на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца;
- ✓ По - добра и навременна защита интересите на децата.

✓ 2.2. Привеждане на практиката по оспорването на бащинство в съответствие със съдебната практика при спазване на принципа за водещия интерес на детето:

- ✓ Отпадане на сега съществуващата практика упражняването на правото за оспорване на бащинство да се осъществява от законен представител на малолетно дете;
- ✓ Осигуряване на възможност на непълнолетното дете самостоятелно да вземе

решение дали да предяви иск за оспорване на бащинство или не.

3. Идентифициране на заинтересованите страни: *Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).*

Преки заинтересовани страни:

1. Физически лица родители и деца български граждани или живеещи на територията на страната. Поради динамиката на обществените отношения броят на лицата не може да бъде определен;
2. Дирекция „Социално подпомагане“;
3. Прокуратурата на Република България;
4. Министерството на труда и социалната политика;
5. Съдилищата, които разглеждат дела относно оспорване на припознаването;
6. Адвокати, които водят дела относно оспорване на припознаването.

4. Варианти на действие: *Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.*

Вариант за действие 0 „Без действие“:

При този вариант няма:

- ✓ Да се решат практическите проблеми, възникнали в резултат на непълното съответствие на действащите разпоредби на СК относно оспорване на бащинство и припознаване с разпоредбата на чл.8, регламентираща правото на личния и семеен живот от КЗПЧОС;
- ✓ Да бъдат изпълнени препоръките на ЕСПЧ по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08);
- ✓ Да се осигури възможност на непълнолетното дете самостоятелно да вземе решение дали да предяви иск за оспорване на бащинство или не;
- ✓ Да се обезпечи по пълна и своевременна и надеждна защита на интереса на детето.

Непредприемането на изменения в Семейния кодекс не е възможно, тъй като съгласно чл. 46 КЗПЧОС влезлите в сила решения на ЕСПЧ имат задължителна сила спрямо държавата ответник, като същата следва да предприеме индивидуални и общи и мерки, необходими за тяхното изпълнение. Общите мерки следва да предотвратят настъпването на нови нарушения, идентични на вече констатираните такива. Необходимостта от предприемане на мерки произтича също така и от общото изискване на международното публично право, че страните по договор като Конвенцията имат задължение да осигурят съответствието на правото и практиката им с този договор.

Вариант за действие 1 „Приемане на предложения проект на акт“:

При този вариант ще бъде създадена нормативна уредба, с която:

- ✓ Ще бъдат решени практическите проблеми, възникнали в резултат на непълното съответствие на действащите разпоредби на СК относно оспорване на бащинство и припознаване с чл. 8, регламентираща правото на личния и семеен живот от КЗПНОС;
- ✓ Ще бъдат изпълнени препоръките на ЕСПЧ по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08);
- ✓ Ще се осигури възможност на непълнолетното дете самостоятелно да вземе решение дали да предяви иск за оспорване на бащинство или не;
- ✓ Ще се обезпечи по пълна и своевременна и надеждна защита на интереса на детето.

В тази връзка се предлагат следните изменения и допълнения:

1. С предлаганото допълнение в чл. 62, ал. 1 се дава допълнителна възможност за оспорване на бащинството до изтичането на една година от узнаване на обстоятелствата, обуславящи оспорването, но не по късно от навършване на 14-годишна възраст на детето.

Предложеното изменение е продиктувано от Решението на ЕСПЧ по дело „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08).

Целта е в националното законодателство да се осигури правна възможност на физически лица, които имат правен интерес за това, при необходимост да могат да оспорят презумпцията за бащинство. С оглед защитата на интересите на детето тази възможност е предвидена до навършване на 14-годишна възраст на детето.

2. Прецизира се разпоредбата на чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс, като се дава възможност срокът за предявяване на иска по чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс да започне да тече едва след навършването на 14-годишна възраст на детето и да продължи до изтичането на една година от навършването на пълнолетие. Предложението е продиктувано от характера на иска, който е личен за детето. Предоставената възможност за предявяване на иска по чл. 62, ал. 4 от Семейния кодекс е съобразена с навършването на непълнолетие с оглед придобиването на правото и възможността на детето да вземе решение дали да предяви иска по своя преценка, предвид факта, че оспорването може да има за последица неустановеност на произхода по баща и то, считано от момента на раждането.

По този начин отпада сега съществуващата възможност упражняването на това право да бъде осъществено чрез законен представител на малолетното дете, тъй като то не може да вземе самостоятелно решение за това дали да предяви иска. Същевременно се уеднаквява практиката със съдебната практика, тъй като предложението е в съответствие с Тълкувателно решение № 2 от 5 февруари 2015 г. по тълк. д. № 2/2014 г. на Общото събрание на Гражданската колегия (ОСГК) на Върховния касационен съд.

3. С предложените изменения и допълнения в чл. 66 от Семейния кодекс се разширяват възможностите за оспорване на припознаването преди и след извършването.

Предложеното изменение е продиктувано от Решението на ЕСПЧ по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13).

Целта е в националното законодателство да бъде предвидена правната възможност всяко трето лице, имащо правен интерес, да може да оспори

припознаването и да докаже собственото си бащинство.

Припознаването, като лесен способ за установяване на произход, в основната си същност се запазва, предвид безспорния интерес за детето да има установен произход от двама родители, но се създава възможност за оспорване от Дирекция „Социално подпомагане“ в срока, предоставен на родителя или ненавършилото четиринадесет години дете.

Когато интересите на детето го налагат, дирекция „Социално подпомагане“ ще може да оспори припознаването преди да бъде извършено, съответно преди да са настъпили неговите последици, за разлика от досегашната уредба, която в много случаи правеше оспорването нецелесъобразно.

С изменението на чл. 66, ал. 5 се създава възможност припознаването да може да бъде оспорено от всяко лице, което твърди, че е родител на припознатия, чрез иск, предявен в едногодишен срок от узнаването.

Отделно от това със законопроекта се предлага припознаването да може да бъде оспорено и от прокурора чрез иск, предявен в едногодишен срок от извършването му, когато интересите на детето го налагат.

Разширяването на възможностите за оспорване на припознаването ще способства да се ограничи и все по-масовото използване на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, дори трафик и търговия с деца.

За реализиране на разглеждания вариант не са необходими допълнителни финансови средства или осигуряване на ресурси от страна на идентифицираните заинтересовани страни.

Със законопроекта не се предлагат изменения в други нормативни актове.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени“:

Не е възможно предприемането само на организационни и други мерки. Необходимо е уреждането на проблема с нормативен акт.

Предлагаме да бъде избран Вариант за действие 1 „Присмане на предложения проект на акт“ поради посочените по-горе съображения.

5. Негативни въздействия: Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

Разгледаните варианти на въздействие са представени общо за заинтересованите страни.

Вариант за действие 0 „Без действие“:

При този вариант няма:

- ✓ Да се отстрани съществуващото констатирано непълно съответствие на действащите норми относно припознаването и оспорването на бащинство с чл. 8 КЗПЧОС;
- ✓ Да се изпълнят препоръките от решенията на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), постановени по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08);
- ✓ Да се разширят възможностите за оспорване на презумпцията за бащинство от физически лица, които имат правен интерес и необходимост за това;
- ✓ Да се разширят възможностите за оспорване на припознаването преди и след извършването му;
- ✓ Да се създадат законови предпоставки за ограничаване на използването на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца.
- ✓ Да се осигури по-добра и навременна защита интересите на децата;
- ✓ Да се приведе практиката по оспорването на бащинство в съответствие със съдебната практика при спазване на принципа за водещия интерес на детето;
- ✓ Да отпадне сега съществуващата практика упражняването на правото за оспорване на бащинство да се осъществява от законен представител на малолетно дете,
- ✓ Да се осигури възможност на непълнолетното дете самостоятелно да вземе решение дали да предяви иск за оспорване на бащинство или не.

Вариант за действие 1 „Приемане на предложени проект на акт“:
Не се предвиждат негативни въздействия.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени“:

Не е възможно предприемането само на организационни мерки. Необходимо е уреждането на проблема с нормативен акт. За този вариант са присъщи всички негативни въздействия на Вариант 0.

6. Положителни въздействия: Описаните качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

Разгледаните варианти на въздействие са представени общо за заинтересованите страни.

Вариант за действие 0 „Без действие“:

При неприемане на проекта на ЗИД на Семейния кодекс положителни въздействия върху заинтересованите страни не се очакват.

Вариант за действие 1 „Приемане на предложени проект на акт“:

При този вариант ще бъде създадена нормативна уредба, с която:

- ✓ Ще се отстрани съществуващото констатирано непълно съответствие на действащите норми относно припознаването и оспорването на бащинство с чл. 8

КЗПЧОС;

- ✓ Ще се изпълнят препоръките от решенията на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), постановени по обединени жалби „Л.Д. и П.К. срещу България“ (№ 7949/11 и № 45522/13) и „Докторов срещу България“ (жалба № 15074/08);
- ✓ Ще се разширят възможностите за оспорване на презумпцията за бащинство от физически лица, които имат правен интерес и необходимост за това при осигуряване на пропорционален баланс на конкуриращите се интереси на спорещите страни;
- ✓ Ще се приведе в съответствие практиката по оспорването на бащинство в съответствие със съдебната практика при спазване на принципа за водещия интерес на детето.
- ✓ Ще отпадне сега съществуващата практика упражняването на правото за оспорване на бащинство да се осъществява от законен представител на малолетно дете;
- ✓ Ще се осигури възможността на непълнолетното дете самостоятелно да вземе решение дали да предяви иск за оспорване на бащинство или не;
- ✓ Ще се разширят възможностите за оспорване на припознаването преди и след извършването му, като се създаде правна възможност за всяко трето лице, имащо правен интерес, да може да оспори припознаването и да докаже собственото си бащинство.
- ✓ Ще се създадат законови предпоставки за ограничаване на все по-масовото използване на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца, посредством възможността за оспорване на припознаването от Дирекция „Социално подпомагане“ преди неговото извършване, респ. преди настъпването на неговите последици, и същевременно от прокурор, което ще гарантира правата на детето, преди да са настъпили реални последици от припознаването.

Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени“:

При неприемане на проекта на ЗИД на СК положителни въздействия върху пряко и косвено заинтересованите страни не се очакват.

Определяне на по-значимите въздействия:

Въздействия:	Вариант 0 Без действие	Вариант 1- Приемане на предложения проект на акт“:	Вариант за действие 2 „Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени“:
Въздействие върху основни права на човека- право на семеен и личен живот съгласно чл. 8	Съществуване на норми от СК, несъответстващи напълно на чл. 8 КЗПЧОС, уреждаща правото на личен и	Привеждане в съответствие с чл. 8 от КЗПЧОС, която урежда правото на личен и	Съществуване на норми от СК, несъответстващи напълно на чл. 8 КЗПЧОС, уреждаща правото на личен и

КЗПЧОС	семеен живот.	семеен живот.	семеен живот.
Изпълнение на препоръки на ЕСПЧ и предотвратяване на санкции срещу държавата.	Възможност за налагане на санкции на държавата за неизпълнение на препоръките на ЕСПЧ и изплащане на повторни обезщетения на лицата по цитираните жалби.	Предотвратяване на възможността за налагане на санкции срещу държавата и изплащане повторни обезщетения на лицата по цитираните жалби.	Възможност за налагане на санкции на държавата за неизпълнение на препоръките на ЕСПЧ и изплащане на повторни обезщетения на лицата по цитираните жалби.
Защита на правата на децата	1. Недостатъчно/непълно осигуряване и навременна защита правата на децата, за упражняване самостоятелно на иски за защита свои права; 2. Възможност за използване на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца.	1. Осигуряване на възможност за непълнолетното дете самостоятелно да вземе решение дали да оспорва бащинството и отпадане на сега съществуващата практика упражняването на правото за оспорване на бащинство да се осъществява от законен представител на малолетно дете; 2. Ограничаване на все по-масовото използване на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца чрез разширяване на възможностите за оспорване на бащинството.	1. Недостатъчно/непълно осигуряване и навременна защита правата на децата, за упражняване самостоятелно на иски за защита свои права; 2. Възможност за използване на института на припознаването за заобикаляне на осиновяване, трафик и търговия с деца.

Вероятност въздействието да се прояви – Вариант 1	Защита правото на личния и семеенния живот	Защита правата на децата	Предотвратяване на санкции срещу държавата
Ниска			
Средна			
Висока	X	X	X

7. Потенциални рискове: *Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.*

Не се предвиждат рискове от приемане на предложението акт.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

X Няма ефект

Законопроектът не регулира предоставянето на административни услуги и не въвежда нови задължения за физическите и юридическите лица и в този смисъл няма отношение към административната тежест за физическите и юридическите лица.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не

9. Създават ли се нови регистри?

Не

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

X Няма ефект

Законопроектът не регулира обществени отношения, свързани с дейността на МСП.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

X Не

12. Обществени консултации: *Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултацияни процедури.*

Проектът на ЗИД на СК заедно с мотивите ще бъдат публикувани на страницата на Министерството на правосъдието в интернет и на Портала за обществени консултации.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

X Не

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Добромир Татев, директор на дирекция „Съвет по законодателство“

Дата: 11.09.2018

Подпис: [подпис]